

In memoriam

Prim. dr. Josip Hanzer

Dana 10. studenoga 2011. godine preminuo je prim. dr. Josip Hanzer, veliki čovjek, humanist i stručnjak.

Prim. dr. Josip Hanzer rođen je 1936. godine u Osijeku, gdje je završio osnovnu školu i gimnaziju. Na Medicinskome fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirao je 1961. godine.

Svoj je kirurški rad započeo kao sekundarni liječnik na bolničkom odjelu opće kirurgije 1962. godine, u vrijeme opsežne reorganizacije kirurških odjela.

Dolaskom prof. dr. sc. Alfreda Štajnera i otvaranjem novoga Odjela za maksilofacijalnu kirurgiju 1968. godine, započeo je rad na novoosnovanom odjelu.

Specijalizaciju iz maksilofacijalne kirurgije završio je 1972. godine, a nakon odlaska prof. dr. sc. Alfreda Štajnera iz Osijeka 1973. godine, preuzeo je vođenje Odjela i u kontinuitetu to činio sve do mirovine 2001. godine. Sama činjenica da je vodio Odjel punih 27 godina govori da su Grad Osijek i naša sredina izgubili osobu najzaslužniju za opstanak i razvoj maksilofacijalne struke u Slavoniji, unatoč svim poteškoćama na koje je nailazio tijekom svoje profesionalne karijere.

Kirurški tim primarijusa dr. Josipa Hanzera bio je osposobljen za obavljanje najzahtjevnijih maksilofacijalnih zahvata svoga vremena. S pravom se može reći kako je osječka maksilofacijalna kirurgija 70-tih i 80-ih godina prošloga stoljeća bila u rangu s vodećim ustanovama bivše države. Jedan od glavnih razloga tomu bila je poslovična upornost i sistematičnost primarijusa Hanzera, kako u kirurgiji, tako i u organizaciji Odjela. Rijetko se koji Odjel osječke bolnice mogao pohvaliti organiziranošću i redom kao Odjel za maksilofacijalnu kirurgiju u vrijeme primarijusa dr. Hanzera.

U svom dugogodišnjem radu, zajedno sa svojim kirurškim timom, uveo je suvremene metode kirurškoga liječenja malignih tumora glave i vrata, razvijao je rekonstrukcijsku i plastičnu kirurgiju glave i vrata, kao i traumatologiju kostiju lica. Također je zaslužan za nesmetan i slobodan razvoj oralne kirurgije na Odjelu, kao i za uvođenje i usvajanje osnova dentalne implantologije u tom dijelu države.

Unatoč vrlo opsežnom programu rada na Odjelu koji je zahtijevao cjelodnevni angažman, primarijus dr. Josip Hanzer svesrdno je uvodio mlade liječnike u struku te ih poticao na stalno stručno usavršavanje i praćenje biomedicinske literature. Rezultate zajedničkoga rada objavljivao je u stručnim časopisima kao i na stručno-

znanstvenim skupovima. I danas u odjelnoj arhivi, kao još jedan dokaz sustavnoga rada i predanosti svojem pozivu, postoji izvrsno očuvana foto-arhiva bolesnika praćena lucidnim zabilješkama, i svojom kvalitetom daleko nadmašuje standarde toga vremena. Poticao je multidisciplinarnost Odjela za maksilofacijalnu kirurgiju, vrlo dobro shvaćajući potrebu prožimanja medicinskih i stomatoloških spoznaja, a sve u cilju stvaranja centra izvrsnosti u tom dijelu hrvatske države. Na žalost, njegovu viziju omeo je nametnuti Domovinski rat, a ubrzo i teška bolest.

Primarijus dr. Josip Hanzer bio je član Kriznoga stožera Ratne bolnice Osijek. I u tim teškim vremenima Domovinskoga rata, kada su bolničke zgrade bile svakodnevno razarane, Odjel je besprijekorno funkcionirao te je kvalitetno zbrinut velik broj ranjenika, sukladno tadašnjoj opremljenosti. U tim je trenucima dr. Hanzer pokazao i svoju veliku hrabrost i humanost, kako prema osoblju, tako i prema ranjenicima. O vojnom razaranju osječke bolnice 1992. godine objavio je rad u znanstvenom časopisu *Croatian Medical Journal*.

Osnivanjem Studija medicine u Osijeku, kao područnoga studija Medicinskoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, Odjel je postao nastavna baza za kolegij Maksilofacijalna kirurgija sa stomatologijom, što je pridonijelo zamađu stručnoga, znanstvenoga i kadrovsčkoga napretka.

Pored bogatoga stručnog rada, primarijus dr. Hanzer bio je izvrstan sportaš i veliki zaljubljenik u stolni tenis. Godine 1983., zajedno s grupom entuzijasta, slavonskih liječnika, organizirao je prvo prvenstvo „Godišnji praznik slavonskih liječnika stolno-tenisača“, kako ga sami osnivači vole nazvati; najprije u Vinkovcima, a potom u Osijeku i drugim slavonskim gradovima. Dugo je godina zastupao KBC Osijek u stolnom tenisu na gradskim, državnim i međudržavnim radničkim sportskim igrama.

Primarijusa dr. Josipa Hanzera pamtit ćemo kao veliku i nezaobilaznu ličnost osječke maksilofacijalne kirurgije. Ostavština primarijusa dr. Hanzera bila nam je, i bit će nam, poticaj i uzor za daljnja nastojanja u postizanju profesionalne izvrsnosti. Njegovi učenici, kolege, suradnici i prijatelji, kao i brojni njegovi pacijenti sjećat će ga se s velikim poštovanjem i zahvalnošću.

Neka je vječna slava i hvala primarijusu dr. Josipu Hanzeru!

Doc. dr. sc. Dinko Leović

Dragi naš Joza!

Pripala mi je neutješno tužna dužnost da se ispred svih sportaša športskoga društva „Medicus“ Kliničkoga bolničkog centra Osijek, kao i u svoje osobno ime, oprostim od Tebe.

Zatečeni smo bili spoznajom da si obolio od opake bolesti, i potajno smo se nadali da ćeš ju snagom svoje volje i uz pomoć naših stručnjaka uspjeti pobijediti. No, jučerašnja vijest o Tvojim preranoj smrti sve nas, djelatnike sportaše, Tvoje dugogodišnje prijatelje, duboko je potresla.

Trajno ćemo se sjećati naših prvih sportskih susreta prije četrdesetak godina u kojima je samo nas desetak sportaša entuzijasta zastupalo tadašnju Opću bolnicu Osijek u radničkim sportskim igrama, trenirajući u neodgovarajućim prostorima prašnjavih garaža za transportna vozila Tehničke službe.

Svojim sportskim entuzijazmom i kvalitetom igranja stolnoga tenisa pridonosio si promidžbi sporta, osvajajući prvoga mjesta ekipe Kliničke bolnice Osijek u gradu Osijeku i stjecanju naslova sveukupnoga pobjednika na sportskim susretima svih sportaša Republike Hrvatske koja su se održavala u Rovinju, Poreču, Umagu i Šibeniku. Zajedno s tobom smo 1990. godine uspješno predstavljali grad Osijek i Republiku Hrvatsku na zimskim sportskim susretima u Čehoslovačkoj.

Mnogi mladi naraštaji, učenici stolnoga tenisa sportskih klubova „Olimpija“ i „Vodovod“, žalit će za prerano izgubljenim sparing partnerom i velikim zaljubljenikom u stolni tenis. I nama, svojim sportskim i životnim prijateljima, uvijek si bio uzor sportskoga i fer-plej ponašanja na svim sportskim natjecanjima.

U vrijeme Tvoje borbe s opakom bolešću, boravili smo na mnogim sportskim susretima djelatnika zdravstva i socijalne skrbi Republike Hrvatske u Umagu, žaleći što nisi mogao biti u našim redovima.

Znam da bi bio sretan i oduševljen današnjom brojnošću djelatnika sportaša Kliničkoga bolničkog centra Osijek, koji zastupaju našu ustanovu na radničkim sportskim igrama. Također smo sigurni da bi s velikim oduševljenjem sudjelovao u zajedničkom veselju na dodjeli brojnih zlatnih, srebrnih i brončanih odličja, kao i pehara za sveukupnoga pobjednika Republike Hrvatske koji smo i ove godine osvojili već šesti puta zaredom.

I na kraju, dragi naš Joza, opraštajući se od Tebe, želimo da ti bude laka hrvatska gruda, s obećanjem da ćeš nam uvijek ostati u trajnom i lijepom sjećanju, a obitelji izražavamo najdublju iskrenu sućut.

PREDSJEDNIK ŠPORTSKOGA DRUŠTVA
„MEDICUS“ - OSIJEK

Željko Balkić, iur.